

HL. GHEVONDYANTZ

Hl. Ghevont - Fragment aus „Vartanantz“-Gobelin

Am letzten Dienstag vorm Beginn der Großen Fastenzeit ist in der Armenischen Kirche **der Gedenktag der Hl. Ghevondyan-Priester**. Unter diesem Namen gedenkt die Kirche an die 7 armenischen Geistlichen, die nach der Schlacht der Vartanantz auf dem Feld von Avarayr im Jahre 451 auf Befehl des persischen Königs Yazgert nach Persien gebracht und verhaftet wurden, weil sie abgelehnt haben, das Christentum zu verleugnen. Im Gegenteil, jeder von denen hat tapfer seinen Glauben an Jesus Christus bekennt und auch dem Volk ermutigt, dem Evangelium Jesu Christi treu zu bleiben.

Einer von diesen 7 Geistlichen ist bei unserem Volk sehr bekannt – der Priester **Ghevond Yeretz**. Er war ein Held der Schlacht von Avarayr. Eine Schlacht, die Armenier gegen Persien „wegen der Heimat und des Glaubens“ im Mai 451 geführt haben. Deshalb sind diese 7 Geistlichen unter dem Namen „Hl. Ghevondyantz“ in die armenische Geschichte hineingegangen. Diese Geistliche waren – **der Katholikos Hovsep Hoghotzmetzi, die Bischöfe Sahak und Tatik, die Priester Ghevond, Musche, Arschen, Samvel, Abraham und Choren** sowie **die Diakone Katschatsch und Abraham**.

Die Armenische Kirche hat alle diesen 7 Personen Heilig gesprochen, weil sie mutige Zeugen des wahren Glaubens Christi waren, trotz unsäglicher Foltern ihrem Glauben treu blieben und zum Schluss „für die Heimat und den Glauben“ den Kranz des Märtyrertums empfangen.

„Hl. Ghevondyantz“-Tag ist zugleich auch der Gedenktag all der armenischen Geistlichen, die im Laufe der armenischen christlichen Geschichte, insbesondere während der schwierigen Zeiten dieser Geschichte, mit ihrem ergebenen und wehevollen Dienst und oft auch mit ihrem Leben wahrhaftige christliche Zeugen und Märtyrer waren.

„Hl. Ghevondyantz“-Gedenktag ist auch der Tag der armenischen Geistlichkeit. Man konnte keinen anderen besseren und symbolreichen Tag als Tag der Geistlichkeit auswählen können, weil die Zeugen von „Hl. Ghevondyantz“ die Armenische Kirche und ihre Geistlichkeit symbolisieren – gestern und heute. Gleichzeitig sind sie die besten Vertreter des Wirkens der Armenischen Kirche, welches auf dem unvergänglichen Leitgedanken basiert ist – „für die Heimat und den Glauben“. Jeder armenischer Geistlicher war und ist gestern und heute der Zeuge Christi, der Kämpfer und Diener Seiner Hl. Kirche, der Hüter des gottgegebenen und apostolischen Glaubens der Armenier. Gleichzeitig war und ist die Armenische Kirche gestern und heute der Verteidiger der armenischen Staatlichkeit. Die Armenische Kirche hat selbstverständlich eine pro-staatliche Haltung, weil sie die Meinung vertritt, dass nur eine starke und standhafte, freie und unabhängige Staatlichkeit ein Garant für ewige Existenz und den Wohlstand unseres Volkes sein kann.

Der „Hl. Ghevondyantz“-Gedenktag ist der Namenstag von: **Ghevond, Levon, Hovsep, Mushegh, Arshen, Arsen, Samvel, Abraham**. Wir wünschen allen, die einen von diesen Namen tragen, Gottes reichen Segen.

ՄՐԲՈՑ ՂԵՒՈՆԴԵԱՆՑ

Սբ. Ղեւոնդ & Սբ. Վարդան

Ամեն տարի մեծ Պահքին նախորդող երեքշաբթի օրը Հայ Եկեղեցու մէջ յիշատակութեան օրն է **Սուրբ Ղեւոնդեանց քահանաների**: Այս անուան ներքոյ ոգեկոչուած են 7 հայ հոգեւորականներ, որոնք 451 թ. Վարդանանց ճակատաբամտից յետոյ Յազկերտ թագաւորի հրամանով տարուած են Պարսկաստան եւ բանտարկուած: Նրանց բոլորի „մեղքն“ էր, որ ժամանակին հրաժարուել էին ուրանալ քրիստոնէական հաւատքը: Ընդհակառակը՝ նրանցից իւրաքանչիւրը քաջաբար խոստովանել էր Քրիստոսի նկատմամբ ունեցած իր հաւատքը եւ ժողովրդին քաջալերել հաւատարիմ մնալ Քրիստոսի Աւետարանին:

Այս հոգեւորականներից մեր ժողովրդին յայտնի է մանաւանդ **Ղեւոնդ Երեցը**, որն եղել է 451 թ. Մայիսի 25-26-ին տեղի ունեցած „վասն հաւատի եւ վասն հայրենեաց“ Աւարայրի ճակատամարտի հերոսներից մէկը: Եւ Ղեւոնդ Երեցի անունով էլ այս հոգեւորականները անցել են հայոց պատմութեան մէջ, որպէս Սրբոց Ղեւոնդեանց քահանաներ: Այդ հոգեւորականներն են **Յովսէփ Հողոցմեցի Կաթողիկոսը, Սահակ եւ Թաթիկ եպիսկոպոսները, Ղեւոնդ, Մուշէ, Արշէն, Մամուէլ, Աբրահամ եւ Խորէն քահանաները**, ինչպէս նաեւ **Քաջաջ եւ Աբրահամ սարկաւազները**:

Հայ Եկեղեցին բոլոր նրանց դասել է սուրբերի շարքը, քանի որ նրանք բոլորն էլ եղան ու մնացին Քրիստոսի ճշմարիտ հաւատքի անվախ վկայողները, ենթարկուեցին անլուր տանջանքների եւ ի վերջոյ „վասն հաւատքի եւ վասն հայրենեաց“ ընդունեցին նահատակութեան պատկեր:

„Սուրբ Ղեւոնդեանց“ տօնը յիշատակի օրն է նաեւ բոլոր այն հոգեւորական-ների, որոնք հայ ժողովրդի քրիստոնէական պատմութեան ողջ ընթացքում, բայց մանաւանդ այդ պատմութեան ծանր ու դաժան տարիներին, իրենց անձնուրաց ծառայութեամբ եւ յաճախ նաեւ իրենց կեանքի գնով եղան քրիստոնէական ճշմարիտ վկաներ ու նահատակներ:

Սբ. Ղեւոնդեանցը նաեւ տօնն է Հայ Եկեղեցու բոլոր հոգեւոր սպասաւորների՝ բարձաստիճան կամ ցածրաստիճան: Աւելի գեղեցիկ ու խորհրդանշական օր կարելի չէր ընտրել որպէս հոգեւորականց տօն, քանզի Ղեւոնդեանք խորհրդանշում են Հայոց ողջ Եկեղեցին ու եկեղեցականութիւնը՝ երեկ եւ այսօր: Միեւնոյն ժամանակ նրանք լաւագոյն արտայայտիչներն են Հայաստանեայց Եկեղեցու առաքելութեան, որ խարսխուած է "վասն հաւատի եւ վասն հայրենեաց" անժամանցելի ճշմարտութեան վրայ: Իւրաքանչիւր հայ հոգեւորական երեկ եւ այսօր վկան է Քրիստոսի, զինուորն ու սպասաւորն է Նրա Սբ. Եկեղեցու, պահապանն է հայոց քրիստոսատուր եւ առաքելահաստատ մաքրամաքուր հաւատքի: Եւ միեւնոյն ժամանակ Հայ Եկեղեցին երեկ եւ այսօր նուիրեալ պաշտպանն է Հայոց Պետականութեան: Պետականամէտ է Հայ Եկեղեցին, քանզի վստահ է, որ հայոց հզօր ու ամուր, ազատ ու անկախ Հայրենիքն է երաշխաւորը մեր ազգի յաւիտենական գոյութեան եւ բարգաւաճման:

Այսօր անուանակոչութեան օրն է հետեւեալ անունների՝ **Ղեւոնդ, Լեւոն, Յովսէփ, Մուշէլ, Արշէն, Արսէն, Մամուէլ, Աբրահամ**: Այս անուններն ունեցողներին մաղթում ենք աստուածային անսպառ օրհնութիւն: